

[Ebba Strange.]

der må gøres noget ved den kolossale spekulation, der i øjeblikket foregår ved udstykning af ejerlejligheder. Jeg vil godt som mit partis mening sige, at man her i salen ved, at vi synes, den sidste boliglov aldrig burde være gennemført. Det burde aldrig have været tilladt, at man kunne spekulere, som man kan, men det er det altså. Derfor finder vi det rimeligt, at der bliver lagt en afgift på udstykningssagerne, også når det drejer sig om ejerlejligheder.

Det er heller ikke dette ting ubekendt, at vi fra socialistisk folkepartis side fortsat gerne vil arbejde for, som vi altid har gjort det, at indtage de kolossale værdistigninger, der sker gennem forhøjelser af priserne og værdien på jord og fast ejendom. Det er et af de steder, hvor vi håber og tror på, at vi kan bruge det nye flertal, der er kommet her i folketinget, og som vi har peget på et par gange i den debat, der har været ført, siden valgets resultat blev kendt. Vi mener, at jord og fast ejendom er rimelige beskatningsobjekter, og det er bedre at beskatte dem end at give folk højere direkte skatter. Derfor vil vi også godt være med til det lovforslag, som ligger her, og som indeholder en forhøjelse af stempelafgiften på pantebreve.

Det har været diskuteret også under debatten i formiddags, hvem en sådan forhøjelse af stempelafgiften vil ramme. Vi anser det for at være mest troligt, at den vil ramme sælgerne, og at man derved kan bruge den til at inddrage noget af værdistigningen, men det er selvfølgelig noget, vi godt vil undersøge nærmere, når forslagene kommer til udvalgsbehandling.

Jeg lagde mærke til under formiddagens debat, at man både fra centrum-demokraternes og fra retsforbundets side mente, at det ville blive en afgift, der blev væltet over på køberne. Det mener jeg ikke, der er nogen basis for at tro at den vil. Jeg mener, det er afgifter, der pålægges sælgerne, og derfor vil vi godt se positivt på dem.

Vi havde nok hellere set – men det kan jo ikke drøftes i denne forbindelse, men må ske ved senere lovgivning – en løbende afgift på de værdistigninger, der finder sted, end at afgiften lige præcis skal ske ved salg, men vi har tidligere været med til at lægge afgift på salg af fast ejendom, og det har vi heller ikke noget imod at gøre igen.

Ib Nørlund (DKP):

Jeg skal kun fremsætte bemærkninger til lovforslag nr. 14 [om afgift på elektricitet]. I ministerens fremsættelse forlyder det, at det skal ses i energipolitisk sammenhæng, og hvis det skal være energipolitik, så må man sige: helle-dusse da! Det kan kun kaldes det, fordi det, man overhovedet har gennemført af energipolitik her i landet, har været så usammenhængende, som man overhovedet kunne forlange det. Jeg har tit nok haft lejlighed til at gøre indsigelse imod det, men dette hører nu til noget af det værste.

Det forlyder i initierede kredse, at det er afledet af et forslag om en råenergiavgift, som i sig selv var noget mærkeligt noget, forekom det os. Ideen blev fremsat på et tidspunkt, hvor der var tale om en almindelig olieprisforhøjelse, som man sagde ville have uhyre skadelige virkninger, hvorefter man ville gennemføre noget tilsvarende på en anden måde. Men i kraft af de vridninger, som forslaget har været underkastet i de tidligere på dagen omtalte, lukkede udvalg, er det altså blevet ringere endnu. Der er jo tale om finanspolitik, om at skaffe penge, og det gør man på bekostning af de almindelige forbrugere. Netop de allerstørste går fri, og der er jo den ejendommelige ting, at man kan få tilbagebetalt afgiften, når den overstiger 100.000 kr. årligt, dvs. at når man bruger energi derudover, så er der overhovedet ikke nogen tilskyndelse til at formindske forbruget, og det var vel her, der var mest brug for det. I det hele taget må man se det som en fortsættelse af den form for takstpolitik her i landet, som giver specielle lettelser for monopolerne. Det er for os at se en vanskabning fra de rivninger, som herhjemme kaldes forligspolitik, og efter alt, hvad vi har hørt tidligere på dagen om sammenhængen i politikken og dens fortræffeligheder, må det forekomme os særdeles ejendommeligt, at man overhovedet stiller sådan et forslag.

Kaj Hansen (DKP):

Et gennemgående træk ved afgifter, der bliver vedtaget i folketinget, er, at de senere hen bliver sat op. Der er aldrig nogen, der bliver sat ned, og nu har man bevæget sig ind på et nyt område.

Først med en afgift på udstykninger. Der har de tidligere eksisterende takster været dækket under de omkostninger, der nu var forbun-